

Forskel. Det vil være lige saa nødvendigt at forhøje Børnefradraget i disse Kommuner som i København.

Det ærede Medlem sagde, at Kendsgerningerne har vist, at Socialdemokraterne ikke vilde være med til at forhøje Børnefradraget. Det har Kendsgerningerne ikke vist. Kendsgerningerne har vist, at Socialdemokraterne, naar de fik bevilget de tilstrækkelige Midler, vilde forhøje Børnefradraget i København. Men Kendsgerningerne har vist, at det konservative Parti, som hin Dag var saa ivrigt for at faa forhøjet Børnefradraget, ikke mente noget dermed. Thi det ærede Medlem Hr. Korsgaard siger nu, at de indirekte Skatter hviler haardt paa Familier med mange Børn, og derfor bør man lette Skatten for disse — og som Følge deraf stemmer de Konservative imod at give Familieforsørgere den Lettelse, de skulde have. Det er de Konservatives Logik i denne Sag; de siger: Familieforsørgere bør hjælpes, og som Følge deraf stemmer vi imod Socialdemokraternes Forslag, som gaar ud paa at hjælpe Familieforsørgere med Børn!

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg takker det ærede Udvalg for den ret hurtige Behandling, dette Lovforslag har faaet, som gør det muligt, at det allerede i Dag kan foreligge her for det høje Ting til anden Behandling. Jeg skal, hvad angaar de stillede Ændringsforslag, sige, at jeg kan tiltræde samtlige af Udvalget stillede Ændringsforslag, og til den Begrundelse, som den ærede Ordfører (Hagbart Berg) har givet for disse Forslag, har jeg intet at føje. Ogsaa det af Flertallet under Nr. 5 stillede Ændringsforslag kan jeg tiltræde. Det muliggøres derved, at man kan sætte Børnefradraget lidt forskelligt i Kommunerne under Hensyn til de økonomiske Forhold, Prisforhold og Livsvilkaar i det hele taget. Jeg betragter dette Forslag som Udtryk for Ønsket om at gøre et Forsøg. Det hele Lovforslag har oprindeligt haft en midlertidig Karakter, som yderligere understreges ved en af de Ændringer, som det ærede Medlem i Udvalget har stillet Forslag om, og som jeg har tiltraadt; og det kan da være naturligt at tilvejebringe et Par Forsøgsaar for af de Erfaringer, man muligt maatte høste, at drage Fordel ved den endelige Overvejelse af denne Sag i Forbindelse med Fremsættelse af et Forslag, hvorved man, forhaabentlig for en længere Tid, reviderer de Regler, hvorefter personlig Skat i Kommunerne paalægges. Der har indenfor de

samvirkende Sogneraadsforeninger været en betydelig Stemning for at naa til ændrede Regler, som overlod Børnefradraget helt til det frie Skøn. Man har ikke ment fra Ministeriets Side at kunne imødekomme dette Ønske, idet man skønner saaledes, at i Kommuner, hvor Forholdene i det væsentlige ligger ens, bør ogsaa det Grundlag, hvorpaa Ligningen lægges, i alt væsentligt være ens. Men, som sagt, vi vil nu i de to nærmest kommende Skatteaar paa Grundlag af den Ændring, som her er foreslaaet, og som antagelig vil blive vedtaget, kunne indhøste nærmere Erfaringer, hvad denne Sag angaar.

Derimod vil jeg ikke kunne tiltræde Ændringsforslagene, som er stillet af Mindretallet under Nr. 2, 3 og 4 angaaende dels Forhøjelse og Nedsættelse af Skatteindtægten efter Lejlighed og dels Børnefradraget; man foreslaar her for Børnefradragets Vedkommende at gaa op til det samme, som Børnefradraget i Københavns og Frederiksberg Kommuner andrager. Jeg skal ikke blande mig i Striden om Betimegheden af at gaa til en Forhøjelse og Nedsættelse af Skatteindtægten, som den her er foreslaaet; men jeg mener rigtignok, at man ikke kan lægge megen Vægt paa, hvad man om denne Sag maatte mene eller have ment for to Aar siden. Man er saa tilbøjelig til, ogsaa overfor en Lovgivning af ganske midlertidig Karakter, hvor man altsaa som Grundlag udelukkende bør tage Hensyn til de i Øjeblikket og den nærmest kommende Fremtid venteligt foreliggende Forhold, at tale om, hvad der skete for saa og saa lang Tid siden, da Forholdene maaske laa ganske anderledes, end de gør nu. Det har forundret mig, at man ogsaa ved denne Lejlighed vilde fremføre et saadant Ræsonnement, thi det vil dog ikke kunne nægtes, at de økonomiske Forskydninger i den Tid, der er forløbet, siden vi sidste Gang havde Loven om kommunale Skatter til Behandling, ikke er gaaet i Retning af at øge de store Formuer og øge Forskellen mellem større og mindre Indtægter og derfor absolut heller ikke kan stimulere til at søge skabt et saa stort Spillerum i Fradragsreglerne som det, man muligvis havde under Overvejelse, da Sagen var til Behandling forrige Gang.

Og dér maa jeg rigtignok lægge Vægt paa, at de store kommunale Korporationer aldeles ikke, da Ministeriet spurgte dem, har ytret noget som helst Ønske om Forandring her. Nu sagde det ærede Medlem Hr. H. P. Hansen (Sorø Amt), at det var let forklarligt, at Organisationerne ikke havde udtalt sig om dette Punkt; for man